

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.467/2009/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. február 9. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. május 29. napján kihirdetett 13.B.526/2007/37. számú ítéletének az I.r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlott 44 911 (negyvennégyezer-kilencszáztizenegy) Ft-ot köteles megfizetni, míg 15 000 (tizenötezer) Ft marad az állam terhén.

A másodfokú eljárásban 146 913 (egyszáznegyvenhatezer-kilencszáztizenhárom) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 140 913 (egyszáznegyvenezer-kilencszáztizenhárom) Ft a vádlottat terheli, 6000 (hatezer) Ft-ot az állam visel.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen I. r. vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést felmentés, másodsorban a büntetés lényeges enyhítése végett, majd a védő a másodfokú tárgyaláson - megalapozatlanság okából - az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére is indítványt tett.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletét.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek és ennek keretében I. r. vádlott vonatkozásában igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény beszerzését, figyelemmel e vádlottnak az elsőfokú tárgyaláson tett azon nyilatkozatára, hogy „szellemi problémái” miatt került sor a leszázalékolására. A fellebbezési tárgyaláson az ügyész az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítélete II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, ezért a Be. 349. §-ának (1) bekezdésében írtak alapján a másodfokú felülbírálat őket nem érinti.

Az ítélet tábla I. r. vádlott tekintetében a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül. A részbeni felderítetlenséget észlelve a Be. 351. §-a (2) bekezdésének a/ pontjában írt megalapozatlansági ok kiküszöbölése céljából - a fellebbviteli főügyészség álláspontját osztva - a másodfokú bíróság a Be. 358. §-ának (3) bekezdését alkalmazva elrendelte I. r. vádlott igazságügyi elmeorvos szakértői, illetve szükség esetén pszichológus szakértői vizsgálatát, majd a Be. 353. §-ának (2) bekezdése alapján tárgyalást tűzött, amelyen az elkészült szakvélemények ismertetésére sor került. Az ítélet tábla emellett a másodfokú tárgyalás anyagává tette az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatánál 2009. július 9. napján készült 21567/2/2009. ált. számú jegyzőkönyvet és mellékletét, amely I. r. vádlott kérelmére történő személyes meghallgatása során került rögzítésre, illetve átadásra. I. r. vádlott ekkor az elsőfokú bíróság előtt a terhére rótt bűncselekmény elkövetését tagadó vallomását ismételte meg, egyben közölte azoknak a személyeknek a nevét, akik - tudomása szerint - részt vettek a bűncselekmény elkövetésében.

A másodfokú tárgyaláson I. r. vádlott és a védője bizonyítási indítványt terjesztettek elő és kérték hazugságvizsgálat elvégzését, valamint azon személyek tanúkénti kihallgatását, akik - az érintett vádlott közlése szerint - részt vettek a cselekmény elkövetésében.

Az ítélet tábla a védelmi bizonyítási indítványokat elutasította.

A büntetőeljárás törvényben kizárólag a nyomozás szabályait rögzítő IX. fejezetben, annak a nyomozás lefolytatásáról szóló III. címében kerül rögzítésre a poligráf alkalmazása [Be. 182. § (2) bekezdés], melyből az következik, hogy a hazugságvizsgálatra csak a nyomozati szakban kerülhet sor, annak elvégzése a bíróság előtti eljárásban már nem lehetséges.

I. r. vádlott és a védője által kihallgatni kért személyek - a vádlott állítása szerint - részt vettek a cselekményben. Ebből azonban logikai úton még nem következik, hogy I. r. vádlott nem volt ott a helyszínen, figyelemmel az őt egyértelműen beazonosító részben érdektelen tanúk vallomására, továbbá arra, hogy a megvádolt három vádlotton kívül még több - az eljárás során nem beazonosított - személy is részt vett a bűncselekmények elkövetésében.

Ezen túl az első fokú bíróság a vádlott védekezésének - nem volt jelen a helyszínen - ellenőrzésére is gondot fordított, ebben a körben is tanúkihallgatást folytatott, s a vallomások tartalmát a bizonyítékok között értékelte.

A bizonyítás ilyen irányú továbbfejlesztésétől olyan eredmény nem várható, amely eddig fel nem merült új tény tartalmazna a vádlott büntetőjogi felelősségét érintően.

Az ítélet tábla a másodfokú tárgyaláson a Be. 353. §-ának (1) bekezdése értelmében felvett részbizonyítás eredménye, továbbá az iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel a következők szerint kiegészíti, helyesbíti:

I. r. vádlott elmebetegségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban nem szenved és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett. Megfelelő tartással nem rendelkező, érzelmileg kissé színtelen, impulzivitásra, manipulatív megnyilvánulásokra hajlamos személyiség morális és jellembeli gyengeségekkel, csökkent alkalmazkodó készséggel. Realitásérzéke megtartott. Kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincs. Enyhe fokú gyengeelméjűségben szenved.

I. r. vádlott a terhére rótt cselekmény idején cselekménye veszélyességének felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt és jelenleg is az.

Az ítélet 4. oldal 2. bekezdésében a bűncselekmény eszközének paraméterei - az igazságügyi orvosszakértői vélemény bűnjelvizsgálati leíró részére figyelemmel - a következők szerint helyesbítendő:

A fejsze 1557 gramm súlyú, nyélhosszúsága 89 cm. A fémrész éle 95 mm, élszöge nagy, tompá. A fejsze foka 30 x 45 mm (nyomozati irat II. kötet 371. lapszám 2. bekezdés).

Az így kiegészített és helyesbített tényállás már mindenben megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdésére tekintettel a másodfokú eljárásban irányadó.

A megyei bíróság a bizonyítást egyebekben a büntetőeljárási szabályokat betartva folytatta le. A büntetőügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat jórészt beszerezte, a hiányosságot az ítélet tábla bizonyítás felvételével pótolta. Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy az érintett vádlott elmeműködésének szakértői vizsgálata - bár az a büntetés kiszabásánál értékelhető kedvező eredményt nem hozott - elengedhetetlenül szükséges volt, hiszen információ merült fel arra a megyei bíróság előtti eljárásban, hogy a leszázalékolására idegi alapon került sor. Ez felveti a beszámítási képesség esetleges kizárásának, korlátozásának a lehetőségét, amelynek vizsgálata igazságügyi elmeorvosszakértő, esetlegesen pszichológus szakértő feladata.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta és az azokat értékelő tevékenységéről a szükséges mértékben számot adott. Logikus érvekkel vetette el a vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezését és az ezt igazolni igyekvő 1.sz. és 2.sz. tanúk vallomását, figyelemmel azon, részben érdektelen tanúk nyilatkozatára, akik határozottan felismerték I. r. vádlott személyében azt, aki a helyszínen járva fejszével bántalmazta a sértettet.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerű következtetést vont le az érintett vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Az egyszeri eszközhasználatból, annak módjából (a fejsze fokával és nem az élével történt ütés), továbbá a közepes-nagy erő kifejtés mértékéből kizárólag a testi sértésre irányuló szándéokra lehetett következtetni.

A jogi indokolás tekintetben kiegészítésre szorul azzal, hogy a vádlott tudatában a fejsze fokával fejre mért ütés során nyilvánvalóan felmerült a súlyos, akár életveszélyes sérülés lehetőségének a bekövetkezése, azonban ezen következményekbe belenyugodva valósította meg a terhére rótt testi épség elleni bűncselekményt, így az eredmény tekintetében eshetőleges szándéka állapítható meg.

A kifejtettek alapján I. r. vádlott felmentését, illetve az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó védelmi perorvoslatok nem vezethettek eredményre, mivel a bizonyítékok eltérő mérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak, továbbá nem merült fel olyan megalapozatlansági ok sem, amely a megyei bíróság határozatának hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlott javára és terhére figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, amelyeket csupán azzal szükséges kiegészíteni, hogy további enyhítő hatása van az időmúlásnak, míg súlyosító körülmény a garázda jellegű elkövetési mód, valamint az, hogy a vádlott különösen veszélyes eszközzel követte el a tettet.

Az ítélet tábla álláspontja szerint I. r. vádlottal szemben a törvényi minimumot csupán egy évvel meghaladó börtön-büntetés - figyelemmel a bűnösségi körülményekre, azok nyomatékára, nem utolsósorban arra, hogy a sérülés következtében a sértett maradandó fogyatékossgot is szenvedett - nem tekinthető eltúlzottnak. A büntetés - a törvényes mértékű mellékbüntetéssel együtt - arányban áll az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel, ezért az ítélet tábla a szabadságvesztés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

A megyei bíróság tévesen rendelkezett, amikor I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget teljes egészében az államra terhelte. A Be. 74. §-a (3) bekezdésének c/ pontja értelmében személyes költségmentesség engedélyezése esetén kizárólag a kirendelt védő díját és költségét viseli az állam. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság e téves rendelkezését az ítélet tábla helyesbítette.

Az eddig írtakra tekintettel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helyben hagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat az ítélet tábla, míg a Be. 74. §-a (3) bekezdésének c/ pontjára figyelemmel a kirendelt védő díját az állam viseli a vádlott személyes költségmentessége okából.

Végezetül mellőzi a másodfokú bíróság az ítélet bevezető részében feltüntetett 2008. október 2., november 13. és 2009. május 5. tárgyalási napokra történt utalást, mivel ekkor érdemi tárgyalást a megyei bíróság nem tartott.

D e b r e c e n , 2010. február 9. napján

. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 13.B.526/2007/37. számú ítélete I. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú végzéssel jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2010. február 9. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -